

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. február 15. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmény miatt **I.r.** vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2018. június 15. napján kihirdetett 43.Kb.18/2018/10. számú ítéletét megváltoztatja.

I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 2 (kettő) évi börtönbüntetésre enyhíti, míg a közügyektől eltiltás mellékbüntetést mellőzi.

A szabadságvesztés végrehajtását 5 (öt) évi próbaidőre felfüggeszti.

I.r. vádlott a szabadságvesztés végrehajtása esetén a büntetése 2/3-ad részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r.** vádlott tekintetében helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa **I.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés ac./ pontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében, ezért 4 év börtön fokozatú szabadságvesztésre, 8 év közügyektől eltiltásra és 90 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Az **I.r.** vádlottal szemben 27.000 forint összegben vagyoneklobzást is elrendelt. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, valamint az **I.r.** vádlott által a 2017. szeptember 24. napjától 2017. szeptember 27. napjáig őrizetben töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámította. **II.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés szerint minősülő hivatali vesztegetés büntetében, ezért - mint többszörös visszaesőt - megrovásban részesítette. Az **I.r.** vádlottat 10.000 forint, míg a **II.r.** vádlottat 60.580 forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

A tárgyaláson a katonai ügyész az ítéletet mindkét vádlott tekintetében tudomásul vette. Az **I.r.** vádlott és védője elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés érdekében fellebbeztek. A **II.r.** vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették, így az elsőfokú bíróság ítélete a **II.r.** vádlott tekintetében 2018. június 15. napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.599/2018/1. számú átiratában arra tett indítványt, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben. A másodfokú ügyészség átirata tartalmazza, hogy az ügyben a fellebbezés bejelentésének időpontjára figyelemmel - 2018. június 15-e - a felülbírálat a Be. 590. § (1)

bekezdése alapján teljes körű. Az elsőfokú bíróság eljárása során a perrendi szabályokat megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette. A releváns bizonyítékokat értékelte, és mérlegelési jogkörében eljárva helyes tényállást állapított meg. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács által megállapított megalapozott tényállásra figyelemmel a felmentésre irányuló védelmi fellebbezések a bizonyítékok újraértékelésre irányulnak, így eredményre nem vezethetnek. Az elsőfokú katonai tanács okszerűen következtetett az I.r. vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. A katonai tanács az enyhítő és súlyosító körülmények megállapításával a törvényben meghatározott büntetési céloknak megfelelő büntetéseket és mellékbüntetést szabott ki, így annak enyhítése nem indokolt.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését megváltoztatva, azt kizárólag enyhítés érdekében tartotta fenn. Kifejtette azon álláspontját, hogy a védencével szemben kiszabott 4 év végrehajtandó szabadságvesztés és 8 év közügyektől eltiltás rendkívül eltúlzott, figyelemmel arra, hogy a II.r. vádlott többszörös visszaesőként csak megrovásban részesült. Utalt arra, hogy védenca rendőri pályája során még soha fegyelmi büntetést sem kapott, hibátlan életvezetésű. Sajnos játékszenvedélye miatt egyszer botlott, és elkövette a terhére rótt bűncselekményt. Kifejtette továbbá, hogy védenca 2017. szeptember 25-ig, az ügy kiszignálásáig jogosult volt belenézni az ügy irataiba a Robotzsaru rendszeren keresztül. Részt vett a II.r. vádlott kihallgatásán, a házkutatáson, hallotta a II.r. vádlott vádalkura vonatkozó kezdeményezését. A kiszignálás időpontjáig várományosa is volt az ügynek, azt rá is szignálhatták volna. Az nyilvánvaló volt, hogy a vádalkura nem fog sor kerülni, hiszen **II.r. vádlott** csak egy lopással volt érintve. Az I.r. vádlott néhány nap múlva az operatív tiszt figyelmét felhívta a II.r. vádlott ajánlatára, melyben ő arra vállalkozott, hogy kábítószeres ügyekről számol be a hatóságnak. Az I.r. vádlott tehát jogosult volt belenézni az ügy irataiba és jogszerűen nézhetette meg a II.r. vádlott telefonszámát is. Esetében mind a jogalap, mind a cél törvényes volt, nem valósult meg a „hivatali helyzetével egyébként visszaél” minősítő körülmény. Nem kétséges, hogy két bankjegy az I.r. vádlotthoz került, a hivatali vesztegetés elfogadásának alapesete - mely 1-5 éves büntetési tételű bűncselekmény - megvalósult. Az azonban nem állapítható meg, hogy az I.r. vádlott ezen túlmenően még valamit tett is volna, ami a minősítő körülmény megállapítását megalapozná. Kifejtette továbbá, hogy indokolatlan az, hogy az elsőfokú bíróság nem fogadta el az I.r. vádlott vallomását, míg a többszörös visszaeső II.r. vádlott minden szavát elhitte. Ezért az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva a Btk. 294. § (1) bekezdésében írt hivatali vesztegetés elfogadásának büntette megállapítását indítványozta, és olyan szabadságvesztés büntetés kiszabását, amely tartamánál fogva próbaidőre felfüggeszthető. Álláspontja szerint az enyhébb büntetés kiszabását indokolja az is, hogy védenca már lemondott a hivatásos szolgálati viszonyáról és rendfokozatáról.

A vádlott az utolsó szó jogán a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítésére, annak próbaidőre történő felfüggesztésére tett indítványt. Csatlakozott a védője által előadottakhoz.

Az I.r. vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (9) bekezdése alapján csak az I.r. vádlott tekintetében bírálta felül, figyelemmel arra, hogy a II.r. vádlott tekintetében az elsőfokú ítélet már jogerőre emelkedett. A felülbírálat az I.r. vádlott esetében a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljes körű, mivel a fellebbezés bejelentésére még az új eljárási törvény hatályba lépése előtt került sor.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. Eljárási szabálysértésre az eljárás résztvevői egyébként nem is hivatkoztak.

A katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I.r. vádlott mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson vallomást tett, melyben tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Védekezést terjesztett elő, mely szerint pénz átvételére valóban sor került a részéről, azonban az kizárólag a II.r. vádlott által nyújtott kölcsön volt, azért ő nem ígért, nem is tett semmit, a rendőri minőségével nem is volt összefüggésben. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a tényállást az I.r. vádlott védekezésével, tagadó vallomásával szemben a II.r. vádlottnak a mind önmagára, mind az I.r. vádlottra nézve terhelő vallomása, az I.r. vádlott rendőr kollégáinak rá nézve terhelő tanúvallomásai, a bankjegyek, mint tárgyi bizonyítási eszközök, és a rendelkezésre álló iratok, így különösen a II.r. vádlottnak a panaszírodán tett bejelentése, az NVSZ jelentése, a II.r. vádlottat érintő alapügy iratai, a TEK által az elfogásról készült jelentés, a Robotzsaru napló adatok, és az SMS-ről készült fotók alapján állapította meg. Az elsőfokú katonai tanács igen alapos bizonyítási eljárást folytatott le, és ítélete 4. oldal alulról 2. bekezdésétől a 7. oldal közepéig értékelte az általa megismert bizonyítékokat. Logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem az I.r. vádlott védekezését fogadta el a tényállás alapjául. Ítélete indokolásából kitűnik, hogy az általa megismert bizonyítékok - az I.r. vádlott vallomását kivéve - mind a II.r. vádlott terhelő vallomását támasztották alá.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az I.r. vádlott személyi körülményei tekintetében a Be. 593. § (1) bekezdés a./ pontja alapján a vádlott előadására figyelemmel annyiban egészíti ki, hogy: „Az I.r. vádlott 2018. december 01-től Ausztriában egy sertésvágóhídon dolgozik, havi jövedelme 1600 Euró.”

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által ekként kiegészített tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést az I.r. vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor I.r. vádlott bűnösségét a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (3) bekezdés ac./ alpontja szerint minősülő folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntetében megállapította. Az elsőfokú bíróság ítélete 7. oldal közepétől a 8. oldal első bekezdésével bezárólag fejtette ki jogi értékelő tevékenységét. A másodfokú katonai tanács osztotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját. Nem kétséges, hogy az I.r. vádlott a hivatali helyzetével egyébként visszaélve valósította meg a hivatali vesztegetés elfogadásának büntettét, hiszen a hivatali helyzetéből adódó jogosultságait társadalmi rendeltetésével ellentétesen gyakorolta, mint hivatalos személy. A folytatólagos elkövetés megállapítása is törvényes. A másodfokú bíróság tehát nem látott lehetőséget arra, hogy az I.r. vádlott bűnösségét az adott bűncselekmény alapesetében állapítsa meg. Az elsőfokú ítélet indokolásában kifejtett jogi álláspont megfelel a történeti tényállásban foglaltaknak, valamint az irányadó bírói gyakorlatnak.

Az enyhítésre irányuló fellebbezések alaposak.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel az I.r. vádlott tekintetében a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, de tévedett, amikor vele szemben 4 évi, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetést és 8 évi közügyektől eltiltást szabott ki. A szabadságvesztés tartama is eltúlzott, de a közügyektől eltiltás nem igazodik a hasonló ügyekben

követett gyakorlathoz. A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, figyelemmel egyrészt a bekövetkezett időmúlásra, másrészt arra, hogy az I.r. vádlott szolgálati viszonya időközben megszűnt, így vele szemben elsődlegesen a speciális, nem pedig a generális prevenció szempontjainak kell érvényesülni. Arra is utalni kell, hogy az I.r. vádlott korábbi életvezetése hibátlan volt. Ezért a szabadságvesztés tartamát 2 évi börtönbüntetésre enyhítette, és annak végrehajtását a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdései alapján 5 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére figyelemmel mellőzte a vádlottal szemben a közügyektől eltiltás mellékbüntetését. A fellebbviteli bíróság megjegyzi, hogy lefokozás alkalmazására nincs törvényi lehetőség. A másodfokú bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint az I.r. vádlottal szemben ez a büntetés is megfelelően szolgálja a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései - köztük a pénzbüntetés és a vagyonelkobzás - törvényesek, ezért azokat a másodfokú katonai tanács - helyes indokai alapján - az I.r. vádlott tekintetében helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 606. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2019. február 15.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **I.r.** vádlott tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2019. február 15.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke